

181

KONWENCJA

o zwalczaniu bezprawnego zawładnięcia statkami powietrznymi,

sporządzona w Hadze dnia 16 grudnia 1970 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 16 grudnia 1970 roku sporządzona została w Hadze Konwencja o zwalczaniu bezprawnego zawładnięcia statkami powietrznymi.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną z zastrzeżeniem, że Polska Rzeczpospolita Ludowa nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 12 ustęp 1 tej Konwencji; oświadcza, że wymieniona Konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 12 lutego 1972 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: *J. Cyrankiewicz*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olsowski*

(Tekst konwencji zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru.)

Przekład

KONWENCJA

o zwalczaniu bezprawnego zawładnięcia statkami powietrznymi.

WSTĘP

Państwa będące Stronami niniejszej Konwencji zważywszy, że bezprawne czyny zawładnięcia statkami powietrznymi w locie lub sprawowania nad nimi kontroli narażają na niebezpieczeństwo osoby i mienie, poważnie zagrażają eksploatacji linii lotniczych i podrywają zaufanie narodów świata do bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego,

zważywszy, że czyny takie budzą poważne zaniepokojenie,

zważywszy, że aby zapobiec takim czynom istnieje pilna potrzeba podjęcia właściwych środków zmierzających do ukarania ich sprawców, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Każda osoba, która na pokładzie statku powietrznego będącego w locie:

- a) bezprawnie, przemocą lub groźbą użycia przemocy lub w każdej innej formie zastraszenia dokonuje zawładnięcia statkiem powietrznym lub przejęcia nad nim kontroli albo też usiłuje popełnić taki czyn, lub
- b) współdziała z osobą, która popełnia lub usiłuje popełnić taki czyn,

popełnia przestępstwo (zwane dalej „przestępstwem”).

Artykuł 2

Każde Umawiające się Państwo zobowiązuje się do uznania przestępstwa za podlegające surowej karze.

Artykuł 3

1. Dla celów niniejszej Konwencji uważa się, że statek powietrzny jest w locie od chwili gdy załadowanie zostało zakończone i wszystkie drzwi zewnętrzne zostały zamknięte, aż do chwili, gdy jedno z tych drzwi zostało otwarte w celu wylądowania. W przypadku przymusowego lądowania przyjmuje się, że lot trwa nadal aż do chwili przejęcia przez właściwe władze odpowiedzialności za statek powietrzny oraz osoby i mienie znajdujące się na pokładzie.

2. Niniejszej Konwencji nie stosuje się do statków powietrznych używanych w służbie wojskowej, celnej lub policyjnej.

3. Niniejszą Konwencję stosuje się tylko wtedy, gdy miejsce startu lub miejsce rzeczywistego lądowania statku powietrznego, na pokładzie którego przestępstwo zostało popełnione, jest położone poza terytorium Państwa rejestracji

tego statku powietrznego, niezależnie od tego, czy statek powietrzny wykonuje lot międzynarodowy, czy też krajowy.

4. Niniejszej Konwencji nie stosuje się w przypadkach przewidzianych w artykule 5, jeżeli miejsce startu i miejsce rzeczywistego lądowania statku powietrznego, na pokładzie którego popełniono przestępstwo, są położone na terytorium tego samego Państwa, a Państwo to jest jednym z tych, które określone są w tym artykule.

5. Niezależnie od postanowień ustępu 3 i 4 niniejszego artykułu, artykuły 6, 7, 8 i 10 stosuje się bez względu na miejsce startu lub miejsce rzeczywistego lądowania statku powietrznego, jeżeli sprawca lub domniemany sprawca przestępstwa znajduje się na terytorium Państwa innego niż Państwo rejestracji tego statku powietrznego.

Artykuł 4

1. Każde Umawiające się Państwo podejmie w związku z przestępstwem takie środki, jakie będą konieczne dla ustanowienia swej jurysdykcji w sprawach o przestępstwo oraz o każdy inny czyn użycia przemocy w stosunku do pasażerów lub załogi popełniony przez domniemanego sprawcę przestępstwa, w następujących przypadkach:

- a) gdy przestępstwo zostało popełnione na pokładzie statku powietrznego zarejestrowanego w tym Państwie,
- b) gdy statek powietrzny, na pokładzie którego przestępstwo zostało popełnione, ląduje na jego terytorium z domniemanym sprawcą przestępstwa znajdującym się na pokładzie,
- c) gdy przestępstwo zostało popełnione na pokładzie statku powietrznego wydzierżawionego bez załogi dzierżawcy, którego główne miejsce działalności, a w przypadku braku takiego miejsca — jego stałe miejsce pobytu, znajduje się w tym Państwie.

2. Każde Umawiające się Państwo podejmie również takie środki, jakie będą konieczne dla ustanowienia swej jurysdykcji w sprawie o przestępstwo w przypadku, gdy domniemany sprawca przestępstwa znajduje się na jego terytorium, a Państwo to nie wydaje go zgodnie z postanowieniami artykułu 8 żadnemu z Państw określonych w ustępie 1 niniejszego artykułu.

3. Niniejsza Konwencja nie wyłącza jurysdykcji karnej wykonywanej zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego.

Artykuł 5

Umawiające się Państwa, które tworzą dla przewozu lotniczego organizację wspólną eksploatacji lub międzynarodowe agencje eksploatacyjne, eksploatujące statki powietrzne podlegające wspólnej lub międzynarodowej reje-

stracji, wyznaczają dla każdego statku powietrznego według przyjętego trybu postępowania to Państwo spośród nich, które wykonywać będzie jurysdykcję i dla celów niniejszej Konwencji posiadać będzie uprawnienia Państwa rejestracji, o czym zawiadomią Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, która poinformuje o tym wszystkie Państwa będące Stronami niniejszej Konwencji.

Artykuł 6

1. Jeżeli Umawiające się Państwo, na terytorium którego znajduje się sprawca lub domniemany sprawca przestępstwa, uzna, że okoliczności to usprawiedliwiają, zatrzyma taką osobę lub podejmie inne środki zapewniające jej obecność. Zatrzymanie lub zastosowanie innych środków powinno być zgodne z prawem danego Państwa i może trwać jedynie przez okres konieczny dla przeprowadzenia postępowania karnego lub dokonania ekstradycji.

2. Państwo to przystąpi niezwłocznie do przeprowadzenia dochodzenia wstępnego mającego na celu ustalenie faktów.

3. Każdej osobie zatrzymanej w myśl postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu przysługuje prawo natychmiastowego porozumienia się z najbliższym właściwym przedstawicielem Państwa, którego jest ona obywatelem; w tym celu należy udzielić jej wszelkich ułatwień.

4. Gdy Państwo zatrzymało osobę zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu, powiadamia niezwłocznie o tym zatrzymaniu jak i o okolicznościach, które je usprawiedliwiają, Państwo rejestracji statku powietrznego, Państwo określone w artykule 4 ustęp 1 litera c), Państwo którego zatrzymana osoba jest obywatelem, a także jeżeli uzna to za wskazane — wszystkie inne zainteresowane Państwa. Państwo, które prowadzi wstępne dochodzenie określone w ustępie 2 niniejszego artykułu, powiadamia natychmiast wyżej wymienione Państwa o jego wynikach i oświadcza czy zamierza wykonywać swą jurysdykcję.

Artykuł 7

Jeżeli Umawiające się Państwo na terytorium którego znajduje się domniemany sprawca przestępstwa nie wydaje go, zobowiązane jest ono bez żadnego wyjątku oraz bez względu na to, czy przestępstwo zostało popełnione na jego terytorium, przedłożyć sprawę właściwym władzom na celu przeprowadzenia postępowania karnego. Władze te podejmować będą swe decyzje w taki sam sposób jak w przypadku jakiegokolwiek przestępstwa o poważnym charakterze, zgodnie z prawem wewnętrznym tego Państwa.

Artykuł 8

1. Przestępstwo uznaje się za przestępstwo uzasadniające ekstradycję, włączone do wszystkich umów ekstradycyjnych zawartych już między Umawiającymi się Państwami. Umawiające się Państwa zobowiązują się włączyć przestępstwo jako przestępstwo uzasadniające ekstradycję do wszystkich umów ekstradycyjnych, jakie będą zawarte między nimi.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo, które uzależnia ekstradycję od istnienia umowy, otrzyma wniosek o ekstradycję od innego Umawiającego się Państwa, z którym nie ma umowy ekstradycyjnej, może uznać niniejszą Konwencję za

podstawę prawną ekstradycji w związku z przestępstwem. Ekstradycja podlega innym warunkom przewidzianym przez prawo Państwa wezwanego.

3. Umawiające się Państwa, które nie uzależniają ekstradycji od istnienia umowy, uznają między sobą przestępstwo za przestępstwo uzasadniające ekstradycję na warunkach przewidzianych przez prawo państwa wezwanego.

4. Dla celów ekstradycji między Umawiającymi się Państwami przestępstwo uważa się za dokonane tak w miejscu jego popełnienia jak i na terytorium Państw zobowiązanych do ustanowienia swej jurysdykcji zgodnie z artykułem 4 ustęp 1.

Artykuł 9

1. Jeżeli popełniono lub usiłowano popełnić jakikolwiek z czynów wymienionych w artykule 1 litera a), Umawiające się Państwa podejmą wszelkie właściwe środki dla przywrócenia lub utrzymania kontroli nad statkiem powietrznym przez prawowitego dowódcę.

2. W przypadkach określonych w poprzednim ustępie, każde Umawiające się Państwo, na terytorium którego znajduje się statek powietrzny, pasażerowie lub załoga ułatwi, tak szybko jak tylko to będzie możliwe, pasażerom i załodze kontynuowanie podróży oraz bez zwłoki zwróci osobom uprawnionym statek powietrzny i jego ładunek.

Artykuł 10

1. Umawiające się Państwa będą udzielać sobie jak najdalej idącej pomocy prawnej w postępowaniu karnym prowadzonym w związku z przestępstwem jak i innymi czynami wymienionymi w artykule 4. We wszystkich przypadkach stosuje się prawo Państwa wezwanego.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie naruszają zobowiązań wynikających z postanowień innych dwustronnych lub wielostronnych umów, które regulują lub będą regulować w całości lub w części wzajemną pomoc prawną w sprawach karnych.

Artykuł 11

Każde Umawiające się Państwo przekaże Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego zgodnie z jego prawem wewnętrznym, tak szybko jak tylko to będzie możliwe, wszelkie istotne informacje znajdujące się w jego posiadaniu dotyczące:

- okoliczności przestępstwa,
- środków podjętych w myśl postanowień artykułu 9,
- środków zastosowanych względem sprawcy lub domniemanego sprawcy przestępstwa oraz w szczególności — wyników postępowania ekstradycyjnego lub każdego innego postępowania prawnego.

Artykuł 12

1. Jakikolwiek spór między Umawiającymi się Państwami dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji, który nie może być rozstrzygnięty drogą negocjacji, będzie na prośbę jednego z nich poddany arbitrażowi. Jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od daty zażądania arbitrażu Strony nie dojdą do porozumienia w sprawie arbitrażu, każda ze

Stron może skierować spór do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, zgodnie ze Statutem Trybunału.

2. Każde Państwo będzie mogło przy podpisywaniu lub ratyfikacji niniejszej Konwencji albo przystąpieniu do niej oświadczyć, że nie uważa się za związane postanowieniami poprzedniego ustępu. Inne Umawiające się Państwa nie będą związane wspomnianymi postanowieniami w stosunku do każdego Umawiającego się Państwa, które złożyło takie zastrzeżenie.

3. Każde Umawiające się Państwo, które złożyło zastrzeżenie zgodnie z postanowieniami poprzedniego ustępu, będzie mogło w każdym czasie wycofać to zastrzeżenie drogą notyfikacji skierowanej do Rządów — depozytariuszy.

Artykuł 13

1. Niniejsza Konwencja będzie otwarta do podpisu w Hadze dnia 16 grudnia 1970 roku dla Państw uczestniczących w Międzynarodowej Konferencji Prawa Lotniczego zwołanej do Hagi w dniach od 1 do 16 grudnia 1970 roku (zwanej dalej Konferencją Haską). Po dacie 31 grudnia 1970 roku Konwencja będzie otwarta do podpisu w Moskwie, Londynie i Waszyngtonie dla wszystkich Państw. Każde Państwo, które nie podpisze Konwencji przed jej wejściem w życie zgodnie z postanowieniami ustępu 3 niniejszego artykułu może przystąpić do niej w każdym czasie.

2. Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji przez Państwa sygnatariuszy. Dokumenty ratyfikacyjne i dokumenty przystąpienia zostaną złożone rządowi Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki, które niniejszym wyznacza się jako Rządy — depozytariusze.

3. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od daty złożenia dokumentów ratyfikacyjnych przez dziesięć Państw sygnatariuszy niniejszej Konwencji, które uczestniczyły w Konferencji Haskiej.

4. W stosunku do innych Państw niniejsza Konwencja wejdzie w życie w dniu jej wejścia w życie zgodnie z postanowieniami ustępu 3 niniejszego artykułu lub po upływie trzydziestu dni od daty złożenia ich dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia, w zależności od tego, która z tych dat będzie późniejsza.

5. Rządy — depozytariusze niezwłocznie poinformują wszystkie Państwa, które podpisały niniejszą Konwencję lub do niej przystąpiły, o dacie każdego podpisania, złożenia każdego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia, dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji oraz o wszelkich innych zawiadomieniach.

6. Z chwilą wejścia w życie niniejszej Konwencji zostanie ona zarejestrowana przez Rządy — depozytariusze stosownie do postanowień artykułu 102 karty Narodów Zjednoczonych oraz artykułu 83 Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (Chicago, 1944 rok).

Artykuł 14

1. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć niniejszą Konwencję w drodze notyfikacji skierowanej do Rządów — depozytariuszy.

2. Wypowiedzenie nabierze mocy po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania notyfikacji przez Rządy — depozytariusze.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani pełnomocnicy, należycie w tym celu upoważnieni przez ich Rządy, podpisali niniejszą Konwencję.

SPORZĄDZONO w Hadze dnia szesnastego grudnia tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego roku w trzech oryginalnych egzemplarzach, z których każdy zawiera cztery autentyczne teksty zredagowane w językach angielskim, francuskim, hiszpańskim i rosyjskim.

CONVENTION FOR THE SUPPRESSION OF UNLAWFUL SEIZURE OF AIRCRAFT

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION

CONSIDERING that unlawful acts of seizure or exercise of control of aircraft in flight jeopardize the safety of persons and property, seriously affect the operation of air services, and undermine the confidence of the peoples of the world in the safety of civil aviation;

CONSIDERING that the occurrence of such acts is a matter of grave concern;

CONSIDERING that, for the purpose of deterring such acts, there is an urgent need to provide appropriate measures for punishment of offenders;

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1

Any person who on board an aircraft in flight:

(a) unlawfully, by force or threat thereof, or by any other form of intimidation, seizes, or exercises control of, that aircraft, or attempts to perform any such act, or

(b) is an accomplice of a person who performs or attempts to perform any such act

commits an offence (hereinafter referred to as "the offence").

Article 2

Each Contracting State undertakes to make the offence punishable by severe penalties.

Article 3

1. For the purposes of this Convention, an aircraft is considered to be in flight at any time from the moment when all its external doors are closed following embarkation until the moment when any such door is opened for disembarkation. In the case of a forced landing, the flight shall be deemed

to continue until the competent authorities take over the responsibility for the aircraft and for persons and property on board.

2. This Convention shall not apply to aircraft used in military, customs or police services

3. This Convention shall apply only if the place of take-off or the place of actual landing of the aircraft on board which the offence is committed is situated outside the territory of the State of registration of that aircraft; it shall be immaterial whether the aircraft is engaged in an international or domestic flight

4. In the cases mentioned in Article 5, this Convention shall not apply if the place of take-off and the place of actual landing of the aircraft on board which the offence is committed are situated within the territory of the same State where that State is one of those referred to in that Article.

5. Notwithstanding paragraphs 3 and 4 of this Article, Articles 6, 7, 8 and 10 shall apply whatever the place of take-off or the place of actual landing of the aircraft, if the offender or the alleged offender is found in the territory of a State other than the State of registration of that aircraft

Article 4

1. Each Contracting State shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offence and any other act of violence against passengers or crew committed by the alleged offender in connection with the offence, in the following cases:

(a) when the offence is committed on board an aircraft registered in that State;

(b) when the aircraft on board which the offence is committed lands in its territory with the alleged offender still on board;

(c) when the offence is committed on board an aircraft leased without crew to a lessee who has his principal place of business or, if the lessee has no such place of business, his permanent residence, in that State.

2. Each Contracting State shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offence in the case where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him pursuant to Article 8 to any of the States mentioned in paragraph 1 of this Article.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 5

The Contracting States which establish joint air transport operating organizations or international operating agencies, which operate aircraft which are subject to joint or international registration shall, by appropriate means, designate for each aircraft the State among them which shall exercise the jurisdiction and have the attributes of the State of registration for the purpose of this Convention and shall give notice thereof to the International Civil Aviation Organization which shall communicate the notice to all States Parties to this Convention.

Article 6

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any Contracting State in the territory of which the offender or the alleged offender is present, shall take him into custody or take other measures to ensure his presence. The custody and other measures shall be as provided in the law of that State but may only be continued for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.

2. Such State shall immediately make a preliminary enquiry into the facts.

3. Any person in custody pursuant to paragraph 1 of this Article shall be assisted in communicating immediately with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national.

4. When a State, pursuant to this Article, has taken a person into custody, it shall

immediately notify the State of registration of the aircraft, the State mentioned in Article 4, paragraph 1(c), the State of nationality of the detained person and, if it considers it advisable, any other interested States of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant his detention. The State which makes the preliminary enquiry contemplated in paragraph 2 of this Article shall promptly report its findings to the said States and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 7

The Contracting State in the territory of which the alleged offender is found shall, if it does not extradite him, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution.

Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any ordinary offence of a serious nature under the law of that State.

Article 8

1. The offence shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between Contracting States. Contracting States undertake to include the offence as an extraditable offence in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a Contracting State which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Contracting State with which it has no extradition treaty, it may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of the offence. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. Contracting States which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offence as an extraditable offence between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. The offence shall be treated, for the purpose of extradition between Contracting States, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States required to

establish their jurisdiction in accordance with Article 4, paragraph 1.

Article 9

1. When any of the acts mentioned in Article 1(a) has occurred or is about to occur, Contracting States shall take all appropriate measures to restore control of the aircraft to its lawful commander or to preserve his control of the aircraft.

2. In the cases contemplated by the preceding paragraph, any Contracting State in which the aircraft or its passengers or crew are present shall facilitate the continuation of the journey of the passengers and crew as soon as practicable, and shall without delay return the aircraft and its cargo to the persons lawfully entitled to possession.

Article 10

1. Contracting States shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offence and other acts mentioned in Article 4. The law of the State requested shall apply in all cases.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not affect obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, which governs or will govern, in whole or in part, mutual assistance in criminal matters.

Article 11

Each Contracting State shall in accordance with its national law report to the Council of the International Civil Aviation Organization as promptly as possible any relevant information in its possession concerning:

- (a) the circumstances of the offence;
- (b) the action taken pursuant to Article 9;
- (c) the measures taken in relation to the offender or the alleged offender, and, in particular, the results of any extradition proceedings or other legal proceedings.

Article 12

1. Any dispute between two or more Contracting States concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation, shall, at the request of one of them,

be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by the preceding paragraph. The other Contracting States shall not be bound by the preceding paragraph with respect to any Contracting State having made such a reservation.

3. Any Contracting State having made a reservation in accordance with the preceding paragraph may at any time withdraw this reservation by notification to the Depositary Governments.

Article 13

1. This Convention shall be open for signature at The Hague on 16 December 1970, by States participating in the International Conference on Air Law held at The Hague from 1 to 16 December 1970 (hereinafter referred to as The Hague Conference). After 31 December 1970, the Convention shall be open to all States for signature in Moscow, London and Washington. Any State which does not sign this Convention before its entry into force in accordance with paragraph 3 of this Article may accede to it at any time.

2. This Convention shall be subject to ratification by the signatory States. Instruments of ratification and instruments of accession shall be deposited with the Governments of the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America, which are hereby designated the Depositary Governments.

3. This Convention shall enter into force thirty days following the date of the deposit of instruments of ratification by ten States signatory to this Convention which participated in The Hague Conference.

4. For other States, this Convention shall enter into force on the date of entry into force of this Convention in accordance with paragraph 3 of this Article, or thirty days following the date of deposit of their instruments of ratification or accession, whichever is later.

5. The Depositary Governments shall promptly inform all signatory and acceding States of the date of each signature, the date of deposit of each instrument of ratification or accession, the date of entry into force of this Convention, and other notices.

6. As soon as this Convention comes into force, it shall be registered by the Deposi-

tary Governments pursuant to Article 102 of the Charter of the United Nations and pursuant to Article 83 of the Convention on International Civil Aviation (Chicago, 1944).

Article 14

1. Any Contracting State may denounce

this Convention by written notification to the Depositary Governments.

2. Denunciation shall take effect six months following the date on which notification is received by the Depositary Governments.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their Governments, have signed this Convention.

DONE at The Hague, this sixteenth day of December, one thousand nine hundred and seventy, in three originals, each being drawn up in four authentic texts in the English, French, Russian and Spanish languages.

CONVENTION POUR LA REPRESSION DE LA CAPTURE ILLICITE D'AERONEFS

PREAMBULE

LES ETATS PARTIES A LA PRESENTE CONVENTION,

CONSIDERANT que les actes illicites de capture ou d'exercice du contrôle d'aéronefs en vol compromettent la sécurité des personnes et des biens, gênent sérieusement l'exploitation des services aériens et minent la confiance des peuples du monde dans la sécurité de l'aviation civile,

CONSIDERANT que de tels actes les préoccupent gravement,

CONSIDERANT que, dans le but de prévenir ces actes, il est urgent de prévoir des mesures appropriées en vue de la punition de leurs auteurs,

SONT CONVENUS DES DISPOSITIONS SUIVANTES:

Article 1er

Commets une infraction pénale (ci-après dénommée «l'infraction») toute personne qui, à bord d'un aéronef en vol,

- a) illicitement et par violence ou menace de violence s'empare de cet aéronef ou en exerce le contrôle ou tente de commettre l'un de ces actes, ou
- b) est le complice d'une personne qui commet ou tente de commettre l'un de ces actes.

Article 2

Tout Etat contractant s'engage à réprimer l'infraction de peines sévères.

Article 3

1. Aux fins de la présente convention, un aéronef est considéré comme en vol depuis le moment où, l'embarquement étant terminé, toutes ses portes extérieures ont été fermées jusqu'au moment où l'une de ces portes est ouverte en vue du débarquement. En cas d'atterrissage forcé, le vol est

censé se poursuivre jusqu'à ce que l'autorité compétente prenne en charge l'aéronef ainsi que les personnes et biens à bord.

2. La présente convention ne s'applique pas aux aéronefs utilisés à des fins militaires, de douane ou de police.

3. La présente convention ne s'applique que si le lieu de décollage ou le lieu d'atterrissage effectif de l'aéronef à bord duquel l'infraction est commise est situé hors du territoire de l'Etat d'immatriculation de cet aéronef, qu'il s'agisse d'un aéronef en vol international ou d'un aéronef en vol intérieur.

4. Dans les cas prévus à l'article 5, la présente convention ne s'applique pas si le lieu de décollage et le lieu d'atterrissage effectif de l'aéronef à bord duquel l'infraction est commise, sont situés sur le territoire d'un seul des Etats mentionnés audit article.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 3 et 4 du présent article, les articles 6, 7, 8 et 10 sont applicables, quel que soit le lieu de décollage ou le lieu d'atterrissage effectif de l'aéronef, si l'auteur ou l'auteur présumé de l'infraction est découvert sur le territoire d'un Etat autre que l'Etat d'immatriculation dudit aéronef.

Article 4

1. Tout Etat contractant prend les mesures nécessaires pour établir sa compétence aux fins de connaître de l'infraction, ainsi que de tout autre acte de violence dirigé contre les passagers ou l'équipage et commis par l'auteur présumé de l'infraction en relation directe avec celle-ci, dans les cas suivants:

- a) si elle est commise à bord d'un aéronef immatriculé dans cet Etat;
- b) si l'aéronef à bord duquel l'infraction est commise atterrit sur son territoire avec l'auteur présumé de l'infraction se trouvant encore à bord;
- c) si l'infraction est commise à bord d'un aéronef donné en location sans équipage à une personne qui a le siège

principal de son exploitation ou, à défaut, sa résidence permanente dans ledit Etat.

2. Tout Etat contractant prend également les mesures nécessaires pour établir sa compétence aux fins de connaître de l'infraction dans le cas où l'auteur présumé de celle-ci se trouve sur son territoire et où ledit Etat ne l'extrade pas conformément à l'article 8 vers l'un des Etats visés au paragraphe 1er du présent article.

3. La présente convention n'écarte aucune compétence pénale exercée conformément aux lois nationales.

Article 5

Les Etats contractants qui constituent pour le transport aérien des organisations d'exploitation en commun ou des organismes internationaux d'exploitation et qui exploitent des aéronefs faisant l'objet d'une immatriculation commune ou internationale désignent, pour chaque aéronef, suivant les modalités appropriées, l'Etat qui exerce la compétence et aura les attributions de l'Etat d'immatriculation aux fins de la présente convention. Ils aviseront de cette désignation l'Organisation de l'Aviation civile internationale, qui en informera tous les Etats Parties à la présente convention.

Article 6

1. S'il estime que les circonstances le justifient, tout Etat contractant sur le territoire duquel se trouve l'auteur ou l'auteur présumé de l'infraction assure la détention de cette personne ou prend toutes autres mesures nécessaires pour assurer sa présence. Cette détention et ces mesures doivent être conformes à la législation dudit Etat; elles ne peuvent être maintenues que pendant le délai nécessaire à l'engagement de poursuites pénales ou d'une procédure d'extradition.

2. Ledit Etat procède immédiatement à une enquête préliminaire en vue d'établir les faits.

3. Toute personne détenue en application du paragraphe 1er du présent article peut communiquer immédiatement avec le plus proche représentant qualifié de l'Etat dont elle a la nationalité; toutes facilités lui sont accordées à cette fin.

4. Lorsqu'un Etat a mis une personne en détention conformément aux dispositions du présent article, il avise immédiatement de cette détention, ainsi que des circonstances qui la justifient, l'Etat d'immatriculation de l'aéronef, l'Etat mentionné à l'article 4, paragraphe 1er, alinéa c, l'Etat dont la personne détenue a la nationalité et, s'il le juge opportun, tous autres Etats intéressés. L'Etat qui procède à l'enquête préliminaire visée au paragraphe 2 du présent article en communique rapidement les conclusions auxdits Etats et leur indique s'il entend exercer sa compétence.

Article 7

L'Etat contractant sur le territoire duquel l'auteur présumé de l'infraction est découvert, s'il n'extrade pas ce dernier, soumet l'affaire, sans aucune exception et que l'infraction ait ou non été commise sur son territoire, à ses autorités compétentes pour l'exercice de l'action pénale. Ces autorités prennent leur décision dans les mêmes conditions que pour toute infraction de droit commun de caractère grave conformément aux lois de cet Etat.

Article 8

1. L'infraction est de plein droit comprise comme cas d'extradition dans tout traité d'extradition conclu entre Etats contractants. Les Etats contractants s'engagent à comprendre l'infraction comme cas d'extradition dans tout traité d'extradition à conclure entre eux.

2. Si un Etat contractant qui subordonne l'extradition à l'existence d'un traité est saisi d'une demande d'extradition par un autre Etat contractant avec lequel il n'est pas lié par un traité d'extradition, il a la latitude de considérer la présente convention comme constituant la base juridique de l'extradition en ce qui concerne l'infraction. L'extradition est subordonnée aux autres conditions prévues par le droit de l'Etat requis.

3. Les Etats contractants qui ne subordonnent pas l'extradition à l'existence d'un traité reconnaissent l'infraction comme cas d'extradition entre eux dans les conditions

prévues par le droit de l'Etat requis.

4. Entre Etats contractants, l'infraction est considérée aux fins d'extradition comme ayant été commise tant au lieu de sa perpétration que sur le territoire des Etats tenus d'établir leur compétence en vertu de l'article 4, paragraphe 1.

Article 9

1. Lorsque l'un des actes prévus à l'article 1er, alinéa a, est accompli ou sur le point d'être accompli, les Etats contractants prennent toutes mesures appropriées pour restituer ou conserver le contrôle de l'aéronef au commandant légitime.

2. Dans les cas visés au paragraphe précédent, tout Etat contractant sur le territoire duquel se trouvent l'aéronef, les passagers ou l'équipage facilite aux passagers et à l'équipage la poursuite de leur voyage aussitôt que possible. Il restitue sans retard l'aéronef et sa cargaison à ceux qui ont le droit de les détenir.

Article 10

1. Les Etats contractants s'accordent l'entraide judiciaire la plus large possible dans toute procédure pénale relative à l'infraction et aux autres actes visés à l'article 4. Dans tous les cas, la loi applicable pour l'exécution d'une demande d'entraide est celle de l'Etat requis.

2. Toutefois, les dispositions du paragraphe 1er du présent article n'affectent pas les obligations découlant des dispositions de tout autre traité de caractère bilatéral ou multilatéral qui régit ou régira, en tout ou en partie, le domaine de l'entraide judiciaire en matière pénale.

Article 11

Tout Etat contractant communique aussi rapidement que possible au Conseil de l'Organisation de l'Aviation civile internationale, en conformité avec les dispositions de sa législation nationale, tous renseignements utiles en sa possession relatifs:

- a) aux circonstances de l'infraction;
- b) aux mesures prises en application de l'article 9;
- c) aux mesures prises à l'égard de l'auteur ou de l'auteur présumé de l'infraction

et notamment au résultat de toute procédure d'extradition ou de toute autre procédure judiciaire.

Article 12

1. Tout différend entre des Etats contractants concernant l'interprétation ou l'application de la présente convention qui ne peut pas être réglé par voie de négociation est soumis à l'arbitrage, à la demande de l'un d'entre eux. Si, dans les six mois qui suivent la date de la demande d'arbitrage, les Parties ne parviennent pas à se mettre d'accord sur l'organisation de l'arbitrage, l'une quelconque d'entre elles peut soumettre le différend à la Cour internationale de Justice, en déposant une requête conformément au Statut de la Cour.

2. Chaque Etat pourra, au moment où il signera ou ratifiera la présente convention ou y adhèrera, déclarer qu'il ne se considère pas lié par les dispositions du paragraphe précédent. Les autres Etats contractants ne seront pas liés par lesdites dispositions envers tout Etat contractant qui aura formulé une telle réserve.

3. Tout Etat contractant qui aura formulé une réserve conformément aux dispositions du paragraphe précédent pourra à tout moment lever cette réserve par une notification adressée aux gouvernements dépositaires.

Article 13

1. La présente convention sera ouverte le 16 décembre 1970 à La Haye à la signature des Etats participant à la Conférence internationale de droit aérien tenue à La Haye du 1er au 16 décembre 1970 (ci-après dénommée «la Conférence de La Haye»). Après le 31 décembre 1970, elle sera ouverte à la signature de tous les Etats à Washington, à Londres et à Moscou. Tout Etat qui n'aura pas signé la convention avant qu'elle soit entrée en vigueur conformément au paragraphe 3 du présent article pourra y adhérer à tout moment.

2. La présente convention est soumise à la ratification des Etats signataires. Les instruments de ratification ainsi que les instruments d'adhésion seront déposés auprès des gouvernements des Etats-Unis d'Amérique, du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et de l'Union des Républiques socialistes soviétiques, qui sont désignés par les présentes comme gouvernements dépositaires.

3. La présente convention entrera en vigueur trente jours après la date du dépôt des instruments de ratification de dix Etats signataires qui ont participé à la Conférence de La Haye.

4. Pour les autres Etats, la présente convention entrera en vigueur à la date de son entrée en vigueur conformément au paragraphe 3 du présent article ou trente jours après la date du dépôt de leurs instruments de ratification ou d'adhésion, si cette seconde date est postérieure à la première.

5. Les gouvernements dépositaires informeront rapidement tous les Etats qui signeront la présente convention ou y adhéreront de la date de chaque signature, de la date du dépôt de chaque instrument de ratification ou d'adhésion, de la date d'entrée en vigueur de la présente convention ainsi que de toutes autres communications.

6. Dès son entrée en vigueur, la présente convention sera enregistrée par les gouvernements dépositaires conformément aux dispositions de l'Article 102 de la Charte des Nations Unies et conformément aux

dispositions de l'Article 83 de la Convention relative à l'Aviation civile internationale (Chicago, 1944).

Article 14

1. Tout Etat contractant peut dénoncer la présente convention par voie de notification écrite adressée aux gouvernements dépositaires.

2. La dénonciation prendra effet six mois après la date à laquelle la notification aura été reçue par les gouvernements dépositaires.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires soussignés, dûment autorisés, ont signé la présente convention.

FAIT à La Haye, le seizième jour du mois de décembre de l'an mil neuf cent soixante-dix, en trois exemplaires originaux comprenant chacun quatre textes authentiques rédigés dans les langues française, anglaise, espagnole et russe.